

Стан Редакције и Админ.:
Космајска ул. бр. 22.

Огласи се дају у Админ.
Цена утврђена.

Неплаћена се писма не при-
мају. — Рукописи се не
не враћају.

Писма, рукописе, новац и
све остало што се односи
на лист, слати власништву
листа.

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА. 1092

Издаје сваки дан у 6 ч пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Адреса за телеграме:
„СТРАЖА“ — БЕОГРАД

Претплата за Србију
на пошти:
на годину . . . Дни. 12.—
„ шест месеци . . . „ 3.—
„ три месеца . . . „ 3.—
„ један месец . . . „ 1.—

Претплата за иностранство
на пошти:
на годину . . . Дни. 30.—
„ шест месеци . . . „ 15.—
„ три месеца . . . „ 7.50

Оружје за Арбанију

Аустрија снабдева Арбанију са оружјем и муницијом

РИМ, 7. фебруара

У овдашњим дипломатским круговима изазвала је живо интересовање изјава руског посланика, да је у последњем арнаутском упаду у српску територију учествовала Аустрија и да су њени официри руковали упадом. Руски посланик је такође изјавио да је сазнао из владајућих извора, да је Аустрија снабдела Арнауте са 10.000 пушака маузерова система, и са неколико пољских топова.

Пре но што су Арнаути хтели учинити упад аустријски посланик у Риму, напустио је Рим и под видом да путује за Беч, он је отпутовао за Драч, где је са Есадом држао конференције, нудећи му богате поклоне, ако пристане да и он са својим присталицама узме учешћа у упаду. Но Есад га је одбио а одмах после овога на два дана дошло је до упада.

Аустрија и Угарска

Конфликт због забране извоза робе из Угарске. — Незадовољство у Угарској.

— Допис „Стражи“ —

БУКУРЕШТ, 5. фебр.

II.

Међутим, од пре неколико година и сами мађарски великаши увидели су, куда такав начин борбе води. Дајући им политичке слободу, које је у осталом Беч могао сваког тренутка да суспендује, Аустрија је Угарску све више економски робила. И када је борба дошла до нову ноту, и ивиче затегнуте жице још се јаче затегле.

У почетку рата односи су се мало побољшали, али пре извесног времена, када је врховна команда почела да реквизира храну, и кад је иста свом жестином почела да се врти у Угарској угарска влада је издала наредбу, којом забрањује из земље извоз хране па чак и за Аустрију. Између Беча и Пеште дошло је после ове наредбе до сукоба,

али угарска влада није попустила. Она је и даље остала при своме ранијем донешеном решењу. И тако сада за војне потребе храна се већим делом врши у Аустрији иако је угарска житница монархије. Поводом овога донео је „Френденблат“ орган бившег министра иностраних дела графа Берхтолта уводни чланак у коме се оштро замера Угарској влади, да она довољно не схваћа дужност према земљи, као и време у коме се монархија данас налази.

Одмах по објави забране бечка се влада обратила Пешти једним оштрим актом, у коме је протестовала против те наредбе изјављујући, да Угарска као саставни део монархије нема права да издаје наредбе и да забрањује извоз. На ово је граф Тиса од-

говорио, да је Угарска на основу нагодбе од 1867 год. потпуно самостална у својем унутрашњим питањима, и према томе она је потпуно у праву кад је издала наредбу о забрани извоза. Сем тога Тиса је у име Угарске владе изјавио Бечу, да ће Угарска давати храну само за оне пукове, који су формиран из Угарских држављана.

Овакав одговор изазвао је у Бечу запрепаштење, јер му се нису надали, бар не оваквим какав је дошао. После министарске седнице, која је поводом одговора сазвана и одржана под председништвом самога цара, који у последње време услед пораза на војшту накуда не излази и ретко узима учешћа у јавним словима, позван је Тиса у Беч на одговор. Али он није дошао — извинио се болешћу.

Услед овога између Беча и Пеште још је јаче отворен јаз. Угарски политичари најзад су дошли на оно гледиште, којем су пре тридесет и више година гредили народ-

носни посланици а због чега су их гонили и терали у затворе из којих се или нису враћали или су излазили али — душевно утучени.

Борба која се данас води између Пеште и Беча значајна је и нема сумње да ће она бити један од најглавнијих фактора да се ова војна што пре приведе крају. Немачка је већ на путу да исцрпи сву храну што ју је имала. Аустрија такође; међутим Угарска на коју су се и једна и друга паслањање одбија да их она снабдева раном.

И тако ће у најкраћој будућности и Аустрија и Немачка морати да ликвидирају са својом упорношћу и да приме мир онакав, какав им буде Споразум диктовао.

КРОЗ ШИБУ

— Један несрбин. —

Командир једне пољске болнице шумадске дивизије, по народности Чех, који то у осталом никада и не крије, нати је то ко од њега захте-

вао, толико је пристрасан у својству командира једне српске болнице, да је то за сваку осуду.

Тај је човек оберучке прихватио аустр.ске рањенике, парочито Чехе; неговао их и пазио толико, да је нашим рањеницима крв на очи наилазила. Српске рањенике много пута није хтео превести и називао их јавно свињама! (Због таквог понашања у Тополи оптужен је и Краљевићу Ђорђу). Собом је водио жену, и за себе и њу реквирирао кола на федерима, за које је подносио извешће вишим војним властима, да их држи за тешке рањенике и официре (???)

Због његовог небрежења сахрањивани су у Аранђеловцу људи без икаквих података.

Једна комерска кола тапапирао је државним кебадом и претворио у формални „шлагер“ за себе и госпођу; а болничари су му се сви поболели због хрђавог времена и зато, што им се нигде за уредно биваковање није старао. Требовани бисквит и какао

од Црвеног Крста у Нишу за рањенике и болницу, сам је утрошио са својом госпођом, што су му сви чиновници замерили. Са својим млађим лекарима и чиновницима на- када се није слагао, и само услед тога нико га ни за од- лаковање није предложио.

Кад су му чиновници одо- чили благо пребацити ње- гово држање према неприја- телској војсци, он би увек плануо. А кад му је прире- ђено тужбом он се је нагло разболео и отпутовао својој кући. Коња је пак оставио и даље у болници да коначи државну хану, и вуче 21 данар месечно.

Противу таквог нечовека и неспријателства је интер- пелација у Народној Скуп- штини, и тужба Врховној Ко- манди.

Чекамо резултат.

Свете Жртве

† Властимир В. Ваљаревић

студент права и наредник VIII пука
I позива Дунавске Дивизије

Крушевац, 4. фебруара

Један од ретких другова по искренности; један есергичан али скроман омладинец, и један неизмерно добар друг и вредан студент, син г. Војина Ваљаревића, трговца овд — заклопио је своје очи, оставивши лепу успомену: да га се топло сећамо и искрено жалимо. У великој борби, која је значила за нас: „Бити или не бити!“ — позвани су и студенти — омладинци, наша интелигенција и наша узданица, да ороси својом младом лачком крвљу свето бојиште. И он је отишао и понео са собом своје снове и своје иде- але, који су значили: једну читаву будућност. И, борећи се, као и други; и, не жалећи ни себе ни оно што је у себи носио и гајио, било му је су- ђено, не да погине на бојном пољу, где се је храбро борио, већ да подлегне брзој болетици запаљење плућа, које је добио од студијских штра- паца, која га је за неколико дана и у гроб оборила, те је у селу Осечани умро, где је

и сахрањен, далеко од своје места и од својих. Опело је извршио архимандрит Мирон, дивизијски свештеник, горко оплакавши смрт овог интели- гентног омладинца и ретко другарско срце. Мртви друже! Данас, када је калар интели- генције толико проређен, и губитак твог живота у толи-

ко нам пада теже. Нека би Промисао и време утишали болове твоје добре оцу, а успомена на твоје врлине биће му мелем рањеноме срцу. Нека ти је дуг спомен међу нама. Твоји другови и сви они, који су те волели, не могу и неће те никада заборавити.

М. Расински

На оптуженичкој клупи

— Са одборске седнице —

Поводом интерпелације г. Ставра Триковића одборника општинског, коју је упутио суду општинском, због тога што је управник водовода занемарио водоводну мрежу те је услед тога много грађана оболело од тифуса, чија ћемо имена донети на засебном ме- сту као жртве Управника Во- довода, који је све друго ра- дио само се није старао да се водовод у најнајбољој крај вароши доведе у исправ- но стање.

Г. управник мисли, да је он највећи и најјачи капацитет у тој струци што је са својим „звучним“ титулама целом свету загнуо уши, па је мислио да остали смрт- ни грађани пасу траву или сисају весла, те се због тога није ни освртао на молбе и примедбе грађана.

Поводом ове интерпелације, заступник председника општи- не г. Милан Марковић сазвао је у прошлу суботу одборску седницу и на исту позвао оп- туженог управника водовода да да одговор на упућену ин- терпелацију.

На оптуженичкој клупи седм управник водовода, који је доста збуњен, лице му је на- мрштено и полутамно. Поглед му је суморан и управљен крв- нички на интерпеланта, који га хладнокрвно посматра. Ко- са на глави је соја чекиња- стог и намоштена. По лицу се преливају велике грашке ладнога зноја, који га с вре- мена на време пробија.

Оптужени устаје са свог места и почиње овако.

— Од 14 дана на овамо не- да војна власт да се приђе

на место где је главна цев разбијена, те се због тога не може да приступи оправци. А од 25 јануара немамо воде због тога што се после ових мразева појавио дефекат у водоводу због тих распрсну- тих цеви.

Сопственици појединих до- мова заборавили су да затворе славине на својим чесмама те је услед тога преоптерећен водовод. Ја сам морао помоћу полициске власти да отворам домове и да онда затворим и славине. Тај посао трајао је још 10 дана. Међутим главна цев од 45 см. биће готова кад буду повољније прилике. А и сада препоручујем Суду да се ништа не предузима док Београд не буде потпуно сло- бодан и док се не врати целокупно становништво натраг.

Г. Ставра Триковић интер- пелант, својим одговором на овај дрзак и безобразан из- вештај управника, убедљавим доказима и јаком логиком за- ковао је управника за прош- тац великим дунђерским ексе- рама. Ево његова одговора.

Г. Управник тврди, да би се цев од 45 сантиметра мо- гла оправити и кад буде го- това препоручује суду да се ми тада не пушта у саобра- ћај све док Београд не буде слободан и док се народ не врати натраг. Из тога се ре- зултира, а тиме управник на- поредо даје доказа да дама- шња цев, која функциониса, довољна је да подмири дама- шњу потребу грађана, одно- сно да подмири потрошњу воде која се сад троши.

Неумесан је разлог да је повод данашњем немању воде

прскане цеви после мрза. А затварање чесми понапуште- ним домовима, у колико је то било заборављено да се учини од стране сопственика, треба ло је одмах учинити при на- пуштању домова.

Г. Управник, као сигурно лице, морао је свакако знати да ће наступити овакав мо- менат. Уместо тога што се данас труди да их затвара после мрза имао их је за- творити пре мрза. Дакле то је врло бедан разлог и одго- вор.

Затим питам г. председни- ка да ли управник водовода може једновремено да буде и шеф техничких радова, у- правник електричне централе и управник водовода и да све те дужности отправља а да ни један посао не трпи у- штрба.

Г. Триковић однеће пред- лог да се то питање на иду- ћој седници коначно реши.

За нас је довољно то да је овај нехат констатован и од- бор општине, и да сами одборници подижу оптужбу противу нехата управника во- довода.

Дневне вести

Енглеска мисија

Наш дописник из Солуна, јавља нам, да је тамо приспе- ла енглеска мисија, коју са- чињавају контра адмирал Ту- брић, поручник Кер и секретар Пит.

Хвала им!

Руска мисија у Нишу, из- дала је једну брошуру о за- разним болестима, коју је штампала у 5000 примерака, и раздаће се бесплатно.

Брошуру је написала го- спођица Д-р Марцинкевић.

Жалосно је од нашег са- нитета, што је допустио да пре њега као позваног, путем брошуре, сузбијају болести мисије.

† Др. Густав Сајферт

У Чачку је пре неколико дана подлегао пегавом тифусу др. Густав Сајферт лекар оп- штине чачанске.

Продаја дуванских прерађевина

Ставља се до знања потро- шачима, да од 12. овог ме- сеча Управа Државних Мо- монопола у Нишу неће непо- средно никоме продавати ду- ванске прерађевине за воји- ште и положаје, већ само преко великопродаваца и ма- лопродаваца у целој земљи.

Према овоме нека се нико више за увовину дувана, пи- гарета и т. д. не обраћа У- грави Државних Монопола, већ малопродајцима дувана.

Санитетска контрола

Како се у многим рањима, које продају месо нашло да је месо и сувише бајато, те се због те устајалости меса шири зараза у грађанству, то ће неколико одборника по- кренути питање у седници одборској да се што чешће врши контрола по продавни- цама меса и других животних намирница.

Хлеб у Београду

Београдска општина поста- вљала се за београдско стано- вништво, да ће оно у најра- њем времену имати стално, у довољној количини добар и јефтин хлеб.

Оболели лекари

Београдски лекари, др. Апа Радосављевић резервни сани- тетски капетан и др. Хрњи- чек резервни санитетски пот- пуковник, оболели су од ти- фуса. Др. Радосављевић лежи у Ваљеву а др. Хрњичек у Чачку.

Траже се радници

Београдској општини потре- бан је већи број радника за земљане радове. Сви они који би хтели радити на тим по- словима, нека се обрате те- хничкој управи београдске општине у улици Југовића бр. 2. Надница је 250 динара.

Из главне полиција

Управа вароши позива рад- нике који би хтели да се при- ме: да у својим колима из- носе ђубре из домова. За услове и погодбу обратити се кривичном одељењу управе вароши.

За сиротињу

Општински одбор београд- ске општине решио је да се

Син. Љуб. Кордић

*

* *

Криле дани јесењи и тавни
Поље пуно заморнога света...
Мутно небо. Киша. Мир. Ни крета
Јесен плаче на блатнаве равни...

Ми у крчми седимо крај нута,
На столу нам угашено цвеће...
Ветар шумом мртву вечер креће...
Пиште поља, маглом притиснута...

Хладне сузе тамна јесен слива
На земљине на уморне груди...
Мутан уздах диже се из њива;
Јесен плаче смрзлу душу буди...

Ми у крчми седимо крај пута;
Ветар носи пољем илач из села.
Пуста ноћ је... испод мокрог вела
Шума ћути болесница жута...

Чачак, 12. дек. 1914 год

ФЕЛТОН

АРГУС:

Иза Вишких кулиса

Љубав једне мајорице

У њиховом дому живот је текао равномерно. Још ника- ко нико ништа није било у стању да поремати ток њи- ховог живота. Они су се сла- гали као голуб и голубица, они су једно другом неогра- нично веровали. Међу њима царовала је љубав, љубав мла- дости, она иста стара љубав, која их је и довела пред ол- тар и начинила мужем и же- ном.

И добри, милостиви Бог, благословио је њихову љубав, дарујући им златно детенце — малу ћерчицу.

Оно слатко дете, права сли- ка мајке и оца; сањеговим плавим очима и њеном кесте-

љастом косом; још више их је привезало једно за друго.

Он је избегавао друштво својих колега официра, када би га звали у кафану, и по свршеном послу у гарнизону, жељно би журио својој кући, да што више времена прове- де крај љубљене жене и ми- лог му чеда...

*

Године су пролазиле. Он, бивши поручник, постао је мајор. Дошао је и 5 октобар 1912 год. Куцнуо је час о- слобођења још неослобођене браће, потлаченог робља, ко- је пет векова стење под тур- ским игом.

И Србија је са својим са- везницима објавила Турској свети рат.

Затрештале су убојне тру- бе, позивајући браниоце о- таџбине, залепшале су се пу- ковске заставе...

Он, мајор Милан, са сво- јим батаљоном прешао је гра-

ницу и на својој сабљи и ба- јонетима својих војника однео слободу првом пограничном становништву.

Она, оставши на дому, сва- ко вече палила је кандило. А под благослом божанском свет- лошћу која се распадала из кандила, клечала би пред и- коном Мајке Божије, молећи њу и пре ње Бога: да јој чу- ва мужа и рањитеља.

Прошло је неколико дана. Стигоше први рањеници, а са њима и писмо од њега.

У писму је стајало:

Мердаре, 1912. г.

Љубљена Дано,

Опијен словом првих побе- да, ја са својим храбрим ба- таљоном хитам, носећи, сло- боду — неослобођеној браћи. Данас излазе и први рање- ници. Ако се указаже потреба студи у коју болницу и са

самопрегренањем негуј нашу рањеву браћу.

Тебе и Јелицу љуби

Твој Милан.*

*

И она ступи у једну од ни- шких болница.

Предано је радила прим- љени посао, и савесно је и- спуњавала дужност.

Чак ни ноћу није ишла сво- јој кући. Добила је собу, у самој болници, те је и ћер- чицу узела у болницу.

Ништа се не би измењило у току њеног живота, да није једног дана, међу осталим по- сетисцима, дошао и један млад човек Био је средњег стаса, плаве косе и очију, са јасним лепим цртама. По професији — тако млад чиновник јед- ног министарства.

На први поглед госпођа Драга му се допала. И он је онда свакодневно долазио.

Она је то приметила. Ви- дела је онај његов поглед

сиротињи која ужива општинску помоћ изда још по један метар од ранјене набављених дрва. Дрва ће се давати само оним породицама које су оптерећене децом.

Нова осветљења

У својој прекјучерашњој седници, одбор општине Београдске договорно са заступником друштва за трамваје и осветљење решио је, на тражење Управе Града Београда да се не пушта електрично осветљење због дефекта у фабрици и мрежи варошкој.

ПОЛИЦИСНА ХРОНИКА

Ноћу између 7 и 8 ов. м. у Јагодници, Јанко Син, родом из Клисуре (из ново-ослободјених крајева) обио је две касе своје газде, код кога је служио, и из истих украо: 10.000 дин. у новим банкнотама од по 100 дин.; 9000 дин. у стар. банкнот. од по 10 дин.; 18.600 дин. у банкн. од по 10 дин.; 22 наполеона у злату и 20 лира у злату. По извршеној крађи, Јанко је побегао незнано куд. За њим потера

Из Ниша

— Болештине. — Проксна. — Нов началник. — Болнице. — Корзо. — Забаве. —

Ниш, 4. фебруара.

Ниш! у тој вароши од три слова чуда се чинила. О Нишу се много и много писало и није било човека који се није на Ниш и Нишлије каменом бацао. Данас је Ниш престовница Србије, све се слегло у Нишу, и баш то ме и чуди, да пред очима министара, народних посланика, сме Нишлија да пљачка, уцењује и глоба, а још се више чудим општинској и полицијској власти да су тако немарни, равнодушни. Ниш је данас легло болештине, легло пљачке, легло нечистоте и легло проблематичних женскиња.

Пређашњи начелник нишког округа г. Пера Благојевић, демонстративно је био равнодушан. Он ни претом није мрдио, да би као старешина округа, што за добро ове ва-

који је тако много говорио. Избегавала га је

И сваки његов покушај да јој се приближи остајао је без успеха.

Време је пролазило. Свршило се Српско-Турски рат. Дошао је и Српско-Бугарски.

Мајор Милан је још увек код свога батаљона. Она ја још у болници. А он, г. Иве тако му беше име, свакодневан је болнички гост.

Ледени панцир, око срца госпође Драге, почео је да пуца. Шта је томе припомогло, дали близина г. Иве, његова сталност коју он није напуштао или топли сунчеви зраци? То је тајна!

Госпођа Драга, решила је да се са господином Ивом, упозна.

Она се на то решила, са частим срцем. Она није ни помислила, да превари свога Милана, да прекрши дату заклетву пред олтаром.

роши учинио, а председник општине, опет г. Пера и међа се у Нишу, и највећа нечистота баш је пред његовим дућаном и у његовом комшилуку. Доласком ново постављеног начелника г. Вилдовића, осећа се већ промена, а надати се да ће вреда г. Вилдовић учинити све, како се Ниш може с њиме подићи.

Сад, када зараза кси, и Нишу је потребна енергична особа, која ће од Ниша створити чисту варош, а чистота је прва и најбољи лек противу заразе.

Обилазећи болнице, свратио сам у VI резервној, ова је до нове гимназије, у основној школи. VI резервна болница је једна најчистија и најуређенија болница, што се има нарочито у заслугу упасати прво њеном управнику г. Рибникару, па Др Ж. Марковићу, као и недзорнику болнице г. К. Делинију.

Нишки је корзо сјајан, ох, кад би са тог корза покупили оне даме што трују и упропаштају омладину, па их распоредити по болницама као сестре, а ону младу господу упутити на рад у болнице, канцеларије и т. д. број болесника по болницама био би мањи, ред већи а корзо празнији.

Ниш је и пун забава. Пред обласног позоришта и два су биоскопа. Прво о позоришту. Трупа је велика и добро комбинована, али је у томе позоришту један хаос од мерда. Заменик управни-

Дневник једног артиљерца

из српско-аустриског рата

Непријатељски аероплави једнако прелећу преко нас али их не смео тући јер постоји строга наредба команданта дивизије која изрично гласи да сваки онај који самовласно, без предходне дозволе пуца на аероплан биће кажњен по параграфу 140. крив. војног закона.

23 августа. У 6 часова по

ков је невест те преставе теку шамарски, без декора, без реквизита, са још похабаним костима. У публици је увек паклена ларма коју келнери и сам газда Рапоња дижу. Сам је локал нечист. Добро би било, да нови г. начелник, као председник поворишног централног одбора мало притегне и заменика управника и власника хотела. — Биоскопи — е, ове би и пољска а и виша власт требала да забрани. Сад у овом рагу противу Германштине, биоскопи као да пркосе Словенима. Сви натписи слика, сва објашњења су на немачком језику, а слике нам показују немачку и аустријску војску, културу — речју славу. — Дозволите, да би ово требало забранити. Та нисмо забоба кретени.

Овај је рат, некеме брат, а некеме рат. Маса их је који се богате неки правилим зарађују, јер је силан свет, а неки глоба. Али има једна класа људи која баш силне наре згрће, а то су нишки гостионичари. Рапоња би пропао да није рата. Е, али Рапоња и даје рањеницима и болесницима — мислите понуде — Боже сачувај, већ им ва скупе паре даје слачине и нечистоту. Па код Руског Цара они јевреји — па Љуба од Оријента — па Љуба од Касине — у тим радњама је крајња нечистота.

За који дан у Нишу ће се отворити још једна болница а та је у новој гимназији ту ће се уселити руска мисија.

подне кренусмо се са овог места на положај.

Као гуја уваљена у прашици крете се из старог логоришта, једна дугачка тамна поворка, државним друмом и по густом мраку, остављајући за собом густ облак прашице, у којој се губе сви домаћи осећаји, све брже и сва ставања за милим и драгим. По-

предходан дијалог чуо, притрча, диже ташну са земље, и са једним елегантним покретом, у исто време, скиде шешир и пружи ташну, и представи се.

План госпође Наде, добро је испало.

Он је и даље рељовно ишао у болницу. Сад је већ било лакше. Уснео је да јој закаже састамак. Тада је извршио јуриш, који је успео. Али само до некле, јер је она стално мислила на свога Милана, и дату заклетву.

Господин Ива не клоне духом. После тог првог састанка, он успе да јој закаже још неколико.

Једног дана, замоли је он да му она покаже своје слике из младости. На шта она радо пристане, и позове га да је врати до куће; и разуме се да је није одбио.

Тада он изврши још један

сле кратког путовања државним друмом, дошавши код места званог „Крст“ окрете десним, искривуданим, сељачким прашљивим путем, који иде бескрајно примајући у себе омање стазе и путање из околних села.

На истоку указа се пун блистав месец са својим бледим зрацима који пробијајући се кроз прашину изгледају још бледи и суморнији и у њима се види само туга, бол,

гли и решеност. Пут једнако кривуда. По њему се још једнако креће тамна поворка и поред ње у највећој тишини без ни једне речи, иду мрачне прилике чији се бат ногу губи у клопарану точкова, звуку штитова, шкрипању руда, јармова и ојница и роптању дебелих волова, вукући за собом тешке 15 сантиметрове хаубице.

Последње вести

Радославов и др. Аурисанд

СОФИЈА, 7. фебруара.

Овдашњи енглески посланик, сер Аурисанд посетио је министра председника Радославова у овдашњим владајућим круговима говори се да је енглески посланик протествовао против писања једног дела бугарске штампе који у својим извештајима са војшта доноси лажи и клеветају државу из Споразума.

Немачка заражена колером

НИШ, 8. фебруара.

Гаш санитет на својој седници, држаној у Нишу, огласио је Немачку као заражену колером.

Краљевић Ђорђе

— Аудијенција код италијанског краља —

РИМ, 7. фебруара. — Њ. В. Краљевић Ђорђе прамљен је у аудијенцију код италијанског краља пријем је био свечан. У овдашњим политичким круговима верују да долазак српског краљевића нема политичког карактера.

Грчка и Турска

Сукоб отклоњен

БУКУРЕШТ, 7. фебруара.

По вестима које су стигле из Цариграда грчко-турски спор изравњат је тиме, што је секретар великом везира дошао у грчко посланство и изјавио жалење због познатог инцидента са грчким аташејом.

Виљем посредник

ЦАРИГРАД, 7. фебруара.

У овдашњим круговима говори се да је грчко-турски спор решен посредништвом цара Виљема. Он је преко немачког амбасадора утицао на Порту да попусти и да да сатисфакцију грчком посланику.

који је тако много говорио. Избегавала га је

И сваки његов покушај да јој се приближи остајао је без успеха.

Време је пролазило. Свршило се Српско-Турски рат. Дошао је и Српско-Бугарски.

Мајор Милан је још увек код свога батаљона. Она ја још у болници. А он, г. Иве тако му беше име, свакодневан је болнички гост.

Ледени панцир, око срца госпође Драге, почео је да пуца. Шта је томе припомогло, дали близина г. Иве, његова сталност коју он није напуштао или топли сунчеви зраци? То је тајна!

Госпођа Драга, решила је да се са господином Ивом, упозна.

Она се на то решила, са частим срцем. Она није ни помислила, да превари свога Милана, да прекрши дату заклетву пред олтаром.

Али, она једно, а друго је испало, и то оно што је он мислио.

Површила је ту намеру једној својој пријатељици.

Рекла јој је: како јој је жао тог младог човека.

И у глави њене пријатељице, где Наде, план је био већ готов.

Једне вечери шетале су се корзом њих две, а за њама, на пристојном остојању ишао је, као и обично, г. Ива.

Кад су били, на месту, где је било мање света, госпа Нада, рече, гласно, али тако да је и г. Ива могао чути:

— Па Даво, кад ти се господи већ толико допада, а ти испусти ташну, а он ће је дићи. Па ето познанство.

Тако је и учинила. Отворила је ташну, као тобож да је хтела да узме марамицу, она јој се измиче из руке, и паде на калдрму.

Господин Ива, пошто је

ски рат.

Мајор Милан, морао је да са својим батаљоном пође у трећи рат.

На јуначким прсима својим и својих војника, дочекивао је бесне руље, помамних варвара...

И опет топли сунчеви зраци, отопише ледени панцир, са срца госпође Дане. Из њеног срца исчезла је брзо слика мајора Милана и на његово место дошла је слика господина Иве.

Малу Драгицу, кћер мајора Милана, послали су у Н. код стара-мајке.

А, данас, док мајор Милан пролива своју крв за слободу своје отаџбине, цотле, ови грешници, уживају у грешној љубави...

Ниш, 1915. год.

КЋЕРИ ГРЕХА И ПОРОКА

Први корак у порок

Из греха у порок

— Млади Николић, лекар, налази Невенку, своју сјајну познаницу са корза у јадном стању. — Из сажалења рађа се љубав. — Порушени идеали! — Ајасирофа. — Грех се за грехом ваља. —

Рођу је ова наредба тргла. Она је осетила да се катастрофа ближи, и од страха поче да малаксава. Бледило јој удари у лице, соба и све друго поче да јој се окреће и она паде на прву столицу. Лекар је сада био на чисто да овде има нечега и мислећи да со рођа претвара, он се задовољи тиме што јој сасу пуну флашу воде на главу. Хладна вода брзо је освестила рођу и ова скочи са столице.

— Ах, зар вам је већ добро, нисам се надао, да ће хладна вода тако брзо деловати на вас. Баш добро. Иначе сам био забринут како ћу сам шепртљати ово госпођице! —

Пошто се убрисала од воде рођа дође до кревета.

— А сад госпођо помогните ми да госпођици укажемо помоћ! —

— А мој рођак?

— За њега се не брините.

Њему ће бити сасвим боље. Или боље њему и није ништа. Узео је прашак да би умирио раздражене живце и спаваће мало дуже но обично. Ви ме већ разумете! И код тих речи лекар погледа дубоко рођу. Његов оштар поглед продро је дубоко у њу и она се сва најежи.

— А сада де уклоните покривач и раскопчајте госпођици спаваћу. —

Ређа је стајала. Дрхтавица је дохватила понова. Па ипак била је толико присебна да не дозволи да лекар ским покривач са Невенке.

Пажљиво, као да је Невенка у живим ранама рођа свуче покривач али само до пола. Затим је подиже да јој раскопча спаваћу. Али ово није било потребно јер Нулић се већ био за ово побринуо. Младе груди несрећне

девојке биле су плаве. Трагови од зуба још су се познавали. Лекара је све ово изненађавало. Он је све очекивао само ово не. Вртећи главом лекар приђе ближе и пошто је метнуо цвикер стаде да разгледа отиске од зуба.

— Смакните још више покривач! — рече лекар после краћег размишљања.

— Али! — поче рођа да оклева. — Она је девојка... ја... овај... то је...

— Хоћете да кажете да је незгодно? — прекиде је лекар! А затим показујући на отиске од зуба на грудима младе девојке продужи: ви рекосте да је госпођица вереница вашег рођака. Међутим ови отисци пре говоре о каквом злочину извршеном над младим створењем, но од вереничке нежности. И зато немојте ту да изигравате, већ радите оно што вам кажем.

— Наставиће се —

ЗА НАШЕ РАТНИКЕ

НАЈБОЉИ
КАЛЕНДАР

„СРПСКИ БОРАК“ — за ратну 1915 год.

са збирком срп. нар. песама из српско-аустријског рата и са значајем мена времена и првено одштампаним празницима. Цена: Комад 0.50 дин, Књижицама 100 к. 35.—

Поштарина моја. Календари се шаљу по примљеној пошти, упутниц.

Издавачка књижица
Е. Ајхштет
Београд

3-3

Баштован и чувар шума

За „КИЈЕВО“ тражи се баштован који се добро разуме у цвећарству и повртарству, као и подизању и уређењу нових паркова. За исто имање потребан је и чувар шума. За ова места треба се са документима о спреми и способностима пријавити на истој месту, који се ту стално налази. 41.2-3

КЊИЖАРА

Косте В. Илића

Београд Краља Милана 70
Има на продају велику количину најбољег француског коњика и продаје на више и мање. Флаша од 7 деци стаје 8.— дин. Флаша од 1 литра стаје 10 динара. 14-15

Календари за 1915 г.

ИМАО САМ СЛЕДЕЋЕ КАЛЕНДАРЕ:

„Ратник Календар“ са следећим садржајем: 1) „Отаџбина“ од Ђ. Јакшића; 2) „Словенско време“; 3) „Ратни дневник“; 4) „Мачков Камен“ од Р. 5) „Слом пре аустријске офанзиве“; 6) „Збогом брате Завишћу Живко“ од Никца од Ровина; 7) „Новинари у рату“ од Миомира Миленовића; 8) „Широ Пеклић“ од Никца од Ровина; 9) „Рат и Полиција“ од Васе Лазаревића; 10) „Зајевка виле Паштровке“ од Никца од Ровина; 11) „Хоћемо мајци“ од Иве Ђипића; 12) „Перак у Београд“ од Миомира Миленовића; 13) „Бегство Аустријанаца из Београда“ од Д. Ј.; 14) „Полажење“ — Цена — 0.60 п. д. Препродајница — 0.00 п. д. комад.

„Народни календар“ цена 0.2 п. д. 100 ком. 5.— дин.
„Цепни календар“ 100 к. 6.— дин.
„Велики зид и календар“ — 0.50 п. д. 100 ком. 5.— дин.

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА

Госа Кома — Београд

37

4-5

КОЛОНИЈАЛНА ТРГОВИНА

Обрадовића и Станковића

ПРЕКО ПУТА НАРОДНЕ БАНКЕ,

ОТВОРЕНА ЈЕ СВАКОГ ДАНА

42:1-5

Опашња опшчарима — диферанцима

приликом садашње диферације опашња за мезару, да имамо велику количину говеђих кожа, усольених, пребачених и разапетих у свима тежинама и то у стовариштима:

У Београду магацин Југовића улица — усольених и разапетих
„Младеновцу магацин код Станице — усольених
„Крагујевцу магацин г. Уроша Симића — усольених, пребачених и разапетих а и свињских.
„Јагодину магацин на Пијаци — усольених.
„Крушевцу магацин преко од „Такова“ — усольених и разапетих.
„Нишу магацин г. Димитрија Агоре — пребачених.
„Свилајницу магацин на Пијаци — разапетих.
„Краљеву магацин г. Буњака — разапетих.

ЦЕНЕ СУ УМЕРЕНЕ.

КОЖАРСКА ТРГОВИНА
НИГРИЋА, НОВАКОВИЋА И СТЕФАНОВИЋА

4-15

Чича Панта Костић

пресекао је своју вољу од „ВУКА КАРАЏИЋА“

код „Арапина“

МАКЕДОНСКА УЛИЦА

преко целог дана точи се свеже пиво (чаша 0.20 коггла 0.30 п. п.) велики избор природног пића и српских мезелука. УСЛУГА БРЗА И ТАЧНА.

36

6-10

Фабрика конзерва

У КРАГУЈЕВЦУ

Извештава ОПАНЧАРЕ да има на продају већу количину говеђих усольених кожа. Цена умерене. Шаље на повуку када се за исте пошаље кавара 10 динара од једне коже.

Фабрика Конзерви.

40.2-3

ШТАМПАРИЈА

Драг. Грегорића и Друга

БЕОГРАД Космајска улица бр 22. БЕОГРАД

Препоручује се поштованом грађанству за израду сваковрсног штампарског посла као: часописа, циркулара, вињета, свадбених позивница, вереничких карти, посмртних листа

Штампарија је снабдевена са најмодернијим новим словима, шарама и лежијама.

Штампарија је снабдевена са четири штампарске машине и две СЕД МАШИНЕ за сластице, да би могла сваки посао извршити на потпуно задовољство пошт. своје муштерије.

Израда је чиста и брза, — Цена умерена.